

عنوان مقاله:

کنترل شخصی ادراک شده و افسردگی پس از سکته قلبی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

- باقریان سرارودی رضا

R Bagherian

- بهرامی احسان هادی

H Bahrami- Ehsan

- گیلانی بیژن

B Guilani

- صانعی حمید

H Saneei

خلاصه مقاله:

مقدمه: افسردگی در بیماران بعد از سکته قلبی بسیار شایع است و پیامدهای ناگوار متعددی نیز برای این بیماران به همراه دارد. هدف این مطالعه بررسی ارتباط کنترل شخصی در ارزیابی خط پایه و بروز افسردگی پس از سکته قلبی بود. روش: ۱۷۶ بیمار ۳۲ تا ۸۴ ساله که با تشخیص قطعی انفارکتوس میوکارد در یکی از بیمارستان های مجهز به واحد مراقبت قلبی (CCU) شهر اصفهان طی پنج ماه اول سال ۱۳۸۵ بستری شده بودند، با در نظر گرفتن معیارهای ورود و خروج و به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. در جمع آوری داده های خط پایه از پرسشنامه اطلاعات جمعیت شناختی و طبی، مقیاس کنترل شخصی، پرسشنامه افسردگی بک و اکوکاردیوگرافی استفاده شد. سه ماه پس از ترخیص، افسردگی در این بیماران با استفاده از مقیاس افسردگی بک ویژه مراقبتهای اولیه (BDI-PC) ارزیابی شد. داده های به دست آمده در خط پایه و مرحله پیگیری با استفاده از روش تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد که ۴۵٪ از آزمودنیها دچار افسردگی پس از سکته قلبی بودند. یافته های حاصل از تحلیل کوواریانس تفاوت معناداری در نمرات کنترل شخصی بین دو گروه بیمار پس از سکته قلبی با افسردگی و بدون افسردگی نشان داد. نتیجه گیری: به طور کلی یافته ها نشان داد که احتمالاً باورهای بیمار مبنی بر کنترل پذیری بیماری در روزهای پس از سکته قلبی با بروز افسردگی بعدی رابطه دارد. این یافته می تواند به منظور پیش گیری از بروز افسردگی پس از سکته قلبی در توانبخشی این بیماران مورد توجه قرار گیرد

کلمات کلیدی:

سکته قلبی، افسردگی، کنترل شخصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1261803>

